

တဲ့ ချ်ဉ်းထိုလဝ် သွက်သိုင်ဗပုန်ဂ် အာကေတ်နင်တဲ့ ကျင်ကိုသိုင်ဟုံချ်ရ။ (၅၅၀။ ၉-၅၁။ ပ-၁၆၇။ အစွောံ။) (သိက်ပ = ဗိုလ်ပ)

- “ယုံမိ၊ ပယတ်တေံ ဝံပွဲအောန်ဒိုင် တဲ့ဏာန်ကသပ်လေဝ် တုပ်ဒိုင်ကေတ်ဏာ ပွဲလေဝ်ဂြိုင် ဝံနင်ဂ် ပသိက်ဝံဒိုင်ရော” ဗြဗမ္မးသွာန်။ (၅၅၀။ ၉-၆၂။ ပ-၁၆၇။ အစွောံ။)
- ဗွတ်ခါပိတဲဂ်ဒိုင်တဲ့ (မင်ဗွဲဗမ္မးဂ်) မကျင်သီကွီအွာတဲ့ အွာသွာန်ရ။ “သိက်နီလအ်အာ ဟုံဝံ ကျင်စိုပ်အဲရော” အွာဂး။ (၅၅၀။ ၉-၆၄။ ပ-၂၀၆။ အစွောံ။) (သိက်ဒိုင် = ဗိုလ်ဒိုင်။ သာ လိုဒိုင်။ မူဟိုတ်။) ပွဲမူဗွာ/ ပုဏ္ဏားလုလင်သည် ထိုအခါ ခုနစ်ရက်ရှစ်ရက်တို့ကို လွန်စေ၍ လာလတ်သော တပည့်ပုဏ္ဏားလုလင်ကို “လုလင်၊ အဘယံကြောင့်မထင်သနည်း” ဟု ဆ ရာသည် မေး၏။ (၅၅၀။ ပ-၂၉၇။ ညောင်ကန်။) ပွဲမူအေဂံလိက်/ Now, some seven or eight days later he renewed his attendances, and was asked by the Bodhisatta **why** he had not been seen of late. (The Jataka: Vol. I & II: Book I: p-159)
- နွဲပွဲကာလပွဲတဲ ဗမ္မးရပ်ကေတ်ပွဲမြဲမောဝ်တဲ့ တိတ်အာဘာဇေတဝန် လျှော်ကျပ်တြဲတဲ့ ဝံဒိုင် ရ။ “သိက်နီဗမ္မး ဟုံညာတ်လအ်ရသွံ” ကျပ်တြဲဂး။ (၅၅၀။ ၉-၁၃၀။ ပ-၃၇၁။ အစွောံ။) ပွဲမူဗွာ/ (ထိုပုဏ္ဏားသည်) တနေ့သ၌ နံ့သာအစရှိသည်တို့ကိုယူ၍ ဇေတဝန်ကျောင်းတော် သို့သွား၍ မြတ်စွာဘုရားကို ပူဇော်ရိုး၍ တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌နေ၏။ “ပုဏ္ဏား၊ အဘယံကြောင့်မထင်သနည်း” ဟု မိန့်တော်မူသည်ရှိသော် -- (၅၅၀။ ပ-၅၅၁။ ညောင်ကန်။) ပွဲမူအေဂံလိက်/ -- and (the brahmin) betook himself with offerings of perfumes, flowers, and the like, to the Master at Jetavana. His obeisance done, he stood before the Blessed One, who asked him **why** he had been absent so long. (The Jataka: Vol. I & II: Book I: p-284)
- ဣသိဂိုင်ကေတ်ဂွကျပ်တဲ့ တိတ်နူသိုသိုင်တဲ့ သာဝံဂွကျပ်ဟို “ယုံကောန်တလ၊ သိက်ပပို သွောံသိုရောအဲ။ ကောန်တလအာအာတ်သိုင်ညိ” ဂွကျပ်ဂး။ (၅၅၀။ ၉-၆၆။ ပ-၂၁၀။ အ စွောံ။)
- “ဋ္ဌာန်ဝံ ဟုံသွေးဇူး အဲဟုံမံင်” ဂွကျပ်ဂး။ “သိက်ကိုအဲကျောန်စိုတ်ရော” ဣသိဂး။ “ဂ ဏေအ်သိုချ်ဂ် ဂိုင်စအေးကျွဲတဲ့ အဲမံင်မာန်ရောင်” ဂွကျပ်ဂး။ (၅၅၀။ ၉-၆၆။ ပ-၂၁၀။ အစွောံ။) ပွဲမူဗွာ/ “မစင်ကြယ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့် မဝင်” ဟု (မိဖုရား)ဆိုသည်ရှိသော် “ယခု အဘယံကိုပြုရအံ့နည်း” ဟု(ရသေ့)ဆို၏။ “ထိုအိမ်ကို သုတ်သင်လော” ဟု (မိဖု ရား)ဆိုပြီး၍ -- (၅၅၀။ ပ-၃၀၅။ ညောင်ကန်။) ပွဲမူအေဂံလိက်/ - but she (the queen) flatly refused to enter it, because of its filthy state. **What** am I to

do?” he cried. “Why, clean it out,” she said. (The Jataka: Vol. I & II: Book I: p-163)

- ပွဲကာလက် ဘိဗ္ဗသေဏက် ဖေက်ဂြိုင်အာတဲ ပွန်စိင်ဂ်လိုအာရ။ ကာလက် ဗောဓိသတ်ဟိုရ။ “ယွံဘိဗ္ဗသေဏ၊ ကွာတေတုအဲဟိုကိုအဲ ‘အဲတြုံပွံသေင်ဟာ၊ အဲဂွံင်ညးဒယှ်ရောင်’ တုအဲ ဂး။ လျှဟ်ဝံ သိက်တုအဲမန်ပွန်ရော။ ညံင်ပါင်မဟိုကြိုကွာတေ ခဲဟံဒ်သံ” ဗောဓိသတ်ဟို ဗျိုဟ်တဲ —။ (၅၅၀။ ၉-၈၀။ ၀-၂၆၂။ အစွောံ။)
- ကောန်ဖြူကိုကိုန် ပေင်အာယုက်စုံတြုံသွာံတဲ ဆာန်ကိုန်အာရင်သွံ ဗွဲမလောန်ရ။ ပွဲကာလက် သာ်ဝံကောန်တြုံသွိုင်ရ်ချပ် “ကောန်ဖြူသွိုင်ဒေအဲဝံ သိက်ပဝံတိတ်နူသွိုတေတဲ သွောံကွင်စိပ် အဲဝံညိရော” ချပ်တဲ —။ (၅၅၀။ ၉-၁၂၆။ ၀-၃၆၂။ အစွောံ။) (သိက်ပ = ဗိုလ်ပ) ပွဲမူ ဗွာ/ ထိုသမီး၊ တူတိုသည် တဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိသည်၏အဖြစ်သို့ ရောက်ကုန်၍ အလွန်လျှင် တပ်သောစိတ်ရှိကုန်၏။ မင်းသားသည် “ဦးရီးသမီးကို နန်းတွင်းမှထုတ်စိမ့်သော ငှာ အာယံဥပါယံမြင့် တတ်ကောင်းသည်ဖြစ်ရာအံ့နည်း” ဟုကြံသည်ရှိသော် —။ (၅၅၀။ ၀-၅၄၁။ ညောင်ကန်။)
- ဗောဓိသတ်ဂိုင်ကေတ်သွတ်ဂ်တဲ ဗောဓိသတ်မွဲကိုသွတ်ဂ်မွဲ ကွာ်ရေတ်အာပွဲဥချာန်တဲ တံ့ဆု ချောတ်မပါ်တူးခါဂ် ဂွာဲရိုင်အာရ။ ညာတ်တံ့ကောန်ဆုသွတ်မွဲ မပါ်တူးခါဂ်တဲ “ယွံသွတ်၊ ကောန်ဆုမပါ်တူးခါဂ် ဂိုင်ကေတ်မွဲတူးတဲ သွာဲတဲဇိုတ်စံညိ ဝံတီရ်ခဲညိ” ဗောဓိသတ်ဂး။ သွတ်ဂ် စုံကေတ်မွဲတူးတဲ ပွေပ်ပါင်သွာဲဇိုတ်ဏာရ။ ကတင်သအပ်အာအလုံကအ်တဲ ချဟ် ထောံကွေံရ။ “ယွံသွတ်၊ သိက်နီရ်ခဲရော” ဣသိ(ဗောဓိသတ်)သွာန်။ (၅၅၀။ ၉-၁၄၉။ ၀-၄၁၈။ အစွောံ။) ပွဲမူဗွာ/ ဘုရားလောင်းသည် မင်းသားကိုခေါ်၍ ဥယျာဉ်၌ လည်သည် ရှိသော် နံပါးတဘက်မှ တရွက်ဖြင့်၊ နံပါးတဘက်မှ တရွက်ဖြင့်၊ ဤသို့နှစ်ခုကုန်သော အရွက်ဖြင့်သာလျှင်ဖြစ်သော တမာပင်ငယ်ကိုမြင်၍ မင်းသားကို “မင်းသား၊ ဤတမာပင်ငယ် ၏အရွက်ကို ရှေးဦးစွာစား၍ အရသာကို သိအောင်ပြုလော့” ဟုဆို၏။ ထိုမင်းသားသည် တခုသောအရွက်ကိုစား၍ အရသာကိုသိ၍ ထိုဟု တံ့တွေးနှင့်တကွ မြေ၌ထွေး၏။ “မင်းသား၊ ဤအမှုသည် အသို့နည်း” ဟု မေးသည်ရှိသော် —။ (၅၅၀။ ၀-၆၁၆။ ညောင်ကန်။) ပွဲမူအေင်လိက်/ Then the Bodhisatta walked with the prince in the pleasaunce till they came to where a seedling Nimb tree was growing, on which as yet grew but two leaves, one on one side, one on the other. “Taste a leaf of this little tree, prince,” said the Bodhisatta, “and see what it is like.” The young man did so; but scarce had he put the leaf in the mouth, when he spat it out with an oath, and hawked and spat to get the taste out of his mouth. “What is the matter, prince?” asked the Bodhisatta. (The Jataka: Vol. I & II: Book I: p-318/319)

- “—၊ ညးဒုင်တံဂမ္တိုင်ဂ် ခေံသုးရ၊ သွတ်ကောန်တြုဝံ ဝိန်သွတ်တံလေဝ် မ္တိုင်ဟံထ ချိုဟံကြံသကာတ်ကြံကြတ်ရောင်။ ကောန်တြုသိုင် ကာလဇ္ဇော်အာ ပကင်ရင်ကိုန်ဒုင်တဲ **သိက်**ပိုဒင်ဒင်မာန်ရော။ နိသဲကိုကောန်သိုင်ဝံတဲ သိုက်ကိုကလိဝံဒဲတဲမြမောင် စိုတ်ဟံမွဲရ ညးဂမ္တိုင်ဂဲတဲ ကိုန်ဒုင်မဒ်ဒြပ်ဇကုဂ် ညးဟံဝံဒိုန်ကိုဇကုတဲ ညင်ရဲတံဆုကောန်ဆုသိုက်သွတ်ဂ် ကိုရ ကောန်တြုသိုင်ဂ် ညးပိုက်ထောံတဲ ညး(ဗက်)ထောံကျေံ နူရးပွန်ရသံ။ ——” ဗောဓိသတ်(ဣသိ)ဂး။ (၅၅၀။ ၆-၁၄၉။ ပ-၄၁၉။ အစွောံ။) ပွဲမူဗွာ/ “—၊ သင့်ကို တိုင်းဉ်နဲကုန်သောသူတို့သည် ဤမင်းသားသည် ငယ်သောကာလ၌လျှင် ဤသို့ရုန်းရင်း ကြမ်းကြုတ်၏။ ကြီးသောကာလ၌ မင်းအဖြစ်သို့ရောက်၍ **အဘယ်မညီသညီကို** ပြု လတ္တံ့နည်း။ ဤမင်းသားကိုမှီ၍ ငါတို့အား အဘယ်မှာစီးပွားဖြစ်နိုင်အံ့နည်းဟု သင့်အား အမျိုး၏ဥစ္စာ ဖြစ်သောပြည်ကို မပေးမူ၍ သင့်ကို တမာပင်ငယ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ပြည်မှနှင် ထုတ်လိုက်သော အမှုကိုပြုကုန်လတ္တံ့။ ——” (၅၅၀။ ပ-၆၁၆/၆၁၇။ ညောင်ကန်။) ပွဲမူအေဂံလိက်/ “----- so the people of this kingdom, dreading what a prince so fierce and passionate may become when king, will not place you on the throne but uproot you like this Nimb tree and drive you forth to exile. -----.” (said the Bodhisatta.) (The Jataka: Vol. I & II: Book I: p-319)

- “ယံမရုတ်၊ ယာတ်မသုန်ကွံဂ် ညးကလအံဓဝ်ရမရုတ်။” (ထေအနန်ဂးကိုသိုင်ရ။) “ယာတ်တံဂ်ဝံတဲ **သိက်**တွဂုန်သွရော” (သိုင်သွာန်။) “ယာတ်တိုတံဂ် ကိုကွဲအဲမသုန် ကွံတံဂ်ရ။” “ညးတံဂ် ဝံယာတ်တံဂ်တဲ **မုသိက်**ညးပရော။” “ယာတ်တိုတံဂ် ပသ္မိပ်ရ။ သကိုပ်ညးတရေဂ် ညးပသ္မာရ။ သွာတရေတံဂ် ညးပသ္မိုင်ရ။” —— (၅၅၀။ ၆-၁၅၇။ ပ-၄၄၆/၄၄၇။ အစွောံ။) ပွဲမူဗွာ/ “မြတ်သောမင်းကြီး၊ ယနေ့ ထိုမိန်းမတို့သည် ငါ့အား အဘိုးတထောင်ထိုက်ကုန်သော ငါးရာကုန်သောပုဆိုးတို့ကို လှူကုန်၏” ဟု အရှင်အာ နန္ဒာမထေရ်သည် (ကောသလမင်းအား) မိန့်တော်မူ၏။ —— “အရှင်ဘုရား၊ ရဟန်းတို့ သည်ကား အရှင်ဘုရားတို့၏ အထံတော်မှ ပုဆိုးတို့ကိုရကုန်၍ သင်္ကန်းဟောင်းသုံး ထည်တို့ကို **အသို့**ပြုကုန်လတ္တံ့နည်း” ဟု ကောသလမင်းသည်လျှောက်၏။ “မြတ်သော မင်းကြီး၊ ဒုကုန်ဟောင်းဖြစ်သော သင်္ကန်းတို့ကို ကိုယ်ဝတ်ပြုကုန်လတ္တံ့” အရှင်အာနန္ဒာ မထေရ်သည် မိန့်တော်မူ၏။ “အရှင်ဘုရား၊ ကိုယ်ဝတ်ဟောင်းကို **အသို့**ပြုကုန်လတ္တံ့ နည်း” ဟုလျှောက်၏။ “မြတ်သောမင်းကြီး၊ သင်းပိုင်ပြုကုန်လတ္တံ့။” (၅၅၀။ ၃-၃၃/ ၃၄။ ညောင်ကန်။) ပွဲမူအေဂံလိက်/ “But when these Brothers get them from you, **what** do they do with their old ones?” “Make them into a choke.” “And what about the old choke?” “That they turn into shirt.” “And the old shirt?” “That serves for a coverlet.” (The Jataka: Vol. I & II: Book II: p-18)

- ပွဲဂင်ဂ်တုန်လေဝ် ကျပ်မွဲပဒတ်ရ။ ပွဲကာလဂ် သမ္ဘာကျပ် ခေံညာတ်စွးစရဲပရပ်ဗောဓိသတ် တဲ အဂ္ဂပသိုက်စပျုန်ဂြိုဟ်ဗောဓိသတ်ဂ်ဒိုတဲ သာဝံခေံဟိုကိုကျပ်ကွက်ဂ်ရ။ “ယံတုသို၊ အ

ရုပ်အဲသို့ကံဝံစယျုန်ဂြိုဟ်သိုင်ကျဲရောင်အံ” ညေဂး။ “ယွံမေ့၊ ပိုက် ဂဇောင်ပွဲဗျာန်ရောင်။ သိုင် ကျဲတုန်လေဝ် ညးမဂဇောင်ပွဲဗျာန်ရောင်။ သိက်ပပိုဗျာန်ရောင်” (ကျာ်ကွက်ဂး။) (၅၅၀။ ၆-၂၀၈။ ၂-၅၈၅။ အစွောံ။) ပွဲမူဗျာ/ ထိုအခါ ဂင်္ဂါ၌ မိကျောင်းသည်နေ၏။ ထိုအခါ ထိုမိကျောင်း၏မယားသည် ဘုရားလောင်း၏ကိုယ်ကိုမြင်၍ ဘုရားလောင်း၏နှလုံး သား၌ ချင်ခြင်းကိုဖြစ်စေ၍ မိကျောင်းဖိုကို “အရှင်၊ ငါသည် ထိုမျောက်မင်း၏ နှလုံးသား ကို စားလို၏” ဟုဆို၏။ “ရှင်မ၊ ငါတို့သည် ရေ၌ကျက်စားကုန်၏။ ထိုမျောက်မင်းသည် တမူကား ကုန်းကြည်း၌ကျက်စား၏။ (ထိုမျောက်မင်းအား အဘယ်သို့ပြု၍ ဖမ်းနိုင်ပါအံ့ နည်း” ဟု မိကျောင်းဖိုဆို၏။) (၅၅၀။ ၃-၂၁၉။ ညောင်ကန်။) ပွဲမူအေဂံလိက်/ Now at that time there was a Crocodile dwelling in the Ganges. The Crocodile’s mate saw the great frame of the monkey, and she conceived a longing for his heart to eat. So she said to her lord, “Sir, I desire to eat the heart of that great king of the monkeys!” “Good wife,” said the Crocodile, “I live in the water and he lives on dry land: **how** can we catch him?” (The Jataka: Vol. I & II: Book II: p-111)

- “ယွံတုညး၊ ပါင်မင်ဗွဲမဟိုကိုတုညးဂ် မူဒွဲဒေမတ်ရော” အမတ်တံဂး။ “ယွံအမတ်တံ၊ သို့ဒေဂ်လေဝ် အဲဟံတံ၊ ယုဇေလေဝ် အဲဟံတံကို” သိုင်ဂး။ “ဗပိုက်လတက်ဇွောံမကို တု ညးဟံဝံကိုဒေညိဟာ” အမတ်တံသွာန်။ “ဇွောံမဗပိုက်လတက် အဲဟံဝံကို” သိုင်ဂး။ “တုညးဟံဝံကိုဒေဂ် မူဒွဲဒေမတ်ရော၊ သိက်ပပိုဗျာန်ရောင်” အမတ်ဂး။ (၅၅၀။ ၆-၂၂၈။ ၂-၆၄၆။ အစွောံ။) ပွဲမူဗျာ/ “မင်းမြတ်၊ ထိုလုလင်အား နေရာကို အဘယ်အ ရပ်၌ ပေးစေအပ်သနည်း” ဟုဆိုကုန်၏။ “ထိုလုလင်အား ငါသည် နေရာအိမ်ကို မပေး စေအပ်” ဟုဆိုသည်ရှိသော် “အဝတ်ရိက္ခာကိုကား ပေးအပ်၏လော” ဟုဆိုကြကုန်၏။ “ထိုအဝတ်ရိက္ခာကိုလည်း မပေးအပ်” ဟုဆိုသည်ရှိသော် “ထိုသို့မပေးအပ်သည်ရှိသော် ထိုလုလင်ကို အဘယ်မှာ မြင်ရကုန်အံ့နည်း” ဟုဆိုကြကုန်၏။ (၅၅၀။ ၃-၂၉၁။ ညောင်ကန်။) ပွဲမူအေဂံလိက်/ “What place did you assign him, my lord, to dwell in?” “I gave him no place to dwell in,” said the king. “But you gave him wherewith to pay for a lodging?” “Nay, not even that.” “Then **how** shall we find him?” (The Jataka: Vol. I & II: Book II: p-149/150)
- အာဂတဂ် ဒေဝတ်တြိဂကန်ပုန်ရ၊ “ယွံဂါမနိ၊ သွာန်တုပညာညိ။ နူကျာ်တေဂ် ပူဇံသကာကျိ နှိဒိုင်ကိုအဲရ။ လျှဟ်ဝံဂ် ဆဗ္ဗတ်ပွဲမဲ့သွံကို အဲဟံဝံကလိဝံသက်သက်ရ။ သိက်နိကိုအဲ ရော။ သွာန်သိုင်တုပညာညိတဲ ကလေင်ဟိုကိုအဲညိ” ဒေဝတ်တြိဂး။ (၅၅၀။ ၆-၂၅၇။ ၂-၇၃၉။ အစွောံ။) ပွဲမူဗျာ/ ထို့နောင်မှ ရှေ့သို့သွား၍ တယောက်သောရက္ခစိုးနတ်သည် ဂါမဏိစန္ဒကိုမြင်၍ “ဦးရီးဂါမဏိစန္ဒ၊ အဘယ်သို့သွားမည်နည်း” ဟုမေး၍ “မင်း၏အထံ သို့ သွားအံ့” ဟုဆိုသည်ရှိသော် “မင်းသည် ပညာရှိသတတ်။ ကျွန်ုပ်သည် ရှေး၌ ပူဇော်သက္ကာရကို ရ၏။ ယခုတမူကား ပန်းတဆုပ်ကိုမျှလည်း မရ။ ထိုသို့ဖြစ်ရာ၌ အ ကြောင်းအသို့နည်းဟု မင်းကို မေးပါလေလော့” ဟုဆို၏။ (၅၅၀။ ၃-၄၀၅။ ညောင်

ကန်။) ပွဲမူအေဂံလိက်/ And again, a tree spirit saw him, and said, “Whither away, Canda?” “To the king.” “The king’s a wise man, they say. In former times I was highly honoured; now I don’t receive so much as a handful of twigs. Ask the king **what the reason** is.” (The Jataka: Vol. I & II: Book III: p-211)

- ချွန်မလုလန်မွဲဂှ် ချံပဝ်ကျင်ညာတ်ကဗျုန်ပွဲသို့ဂြောပ် တွဟ်ဟ်သတ်ဂှ်တဲ တဟင်ရန်သ္တိုတ်တဲ “**သိက်အဲ** သွဂံစဗျုန်တံဂှ်ညိရော” ချံချပ်။ (၅၅၀။ ၉-၂၇၄။ ၃-၃၇။ အစွောံ။) ပွဲမူဗ္ဗာ/ တခုသော လျှပ်ပေါ်သောကျီးသည် စပိုအိမ်အထက်ဖြင့် သွားသည်ရှိသော် အထူးထူးအပြားပြားရှိသော ငါးအမဲခဲဘွယ်ကိုမြင်၍ စားချင်ခြင်းနှိပ်စက်ရကား “အဘယ်သူကိုမှီ၍ အခွင့်ကိုရခြင်းငှာ တတ်ကောင်းအံ့နည်း” ဟုကြံ၍။ (၅၅၀။ ၃-၄၇၂။ ညောင်ကန်။) ပွဲမူအေဂံလိက်/ A greedy Crow as he flew over the kitchen was attracted by the fish which lay about in great variety. He fell a hungering after it. “**How in the world** can I get some?” thought he. (The Jataka: Vol. I & II: Book III: p-248)
- “ယွံအမတ်တံ၊ သွိုက်ကိုဗြဲဂှ် သွိုင်တံတမ္ဘာတေံ **သိက်ဉာဏ်**ရော” (သွိုင်သွာန်။) “ယွံ တ္တညး၊ ဉာဏ်သီဥပုဟ်အံ။ မရှာတ်ဒိုန်ကေတ်သီဒစံတဲ လောပ်အာပွဲဂှ်တဲ လုက်ထပုံစွဲမင်သီဥပုဟ်ညိရအံ” အမတ်တံဂး။ (၅၅၀။ ၉-၂၇၆။ ၃-၄၂။ အစွောံ။) ပွဲမူဗ္ဗာ/ “(အမတ်တို့)၊ ရှေးမင်းတို့သည် မိုဗ်းမရွာသော် **အသိဗြဲ**ကုန်သနည်း” ဟု (မင်းသည်)မေး၏။ “မြတ်သောမင်းကြီး၊ ရှေးမင်းတို့သည် မိုဗ်းမရွာသော် အလှူပေး၍ သီလဆောက်တည်၍ ဥပုသ်ကိုဓိဋ္ဌာန်၍ အသရေရှိသော တိုက်ခန်းသို့ဝင်၍ မြေစာမြက်ကိုခင်း၍ အိပ်ကုန်၏။ ထိုအခါ မိုဗ်းသည်ရွာ၏” ဟုလျှောက်ကုန်၏။ (၅၅၀။ ၃-၄၇၉။ ညောင်ကန်။) ပွဲမူအေဂံလိက်/ Said the king (to his ministers), “**What** used former monarchs to do, if it would not rain?” “Former monarchs, O king, if it would not rain, used to give alms, to keep the holy day, to make the vows of virtue, and to lie down seven days in their chamber on a grass pallet: then the rain would fall.” (The Jataka: Vol. I & II: Book III: p-252)
- “ပွဲကာလလျှဟ်ဝံဂှ် ခြပ်အဲကွဲယာဲဣတအဲဂှ် အဲဂံညာတ်တဲရ။ ခြပ်ဂှ် အဲယိုက်ကေတ်တဲ အဲစအာချင်အဲတေံတဲ ကိုန်ချင်မဒ်ဒွဲမအဲဂှ် အဲဂိုင်ကေတ်ရ။ ဟိုတ်ဂှ်ရ အဲပွဲဗ္ဗာတဲရောင်။ မွဲတံမသုန်ကွံဂှ် **သိက်**ချပ်ရော” ဣသိဆတ္တသွာန် (ကုဣသိဂမ္ဘိုင် မဒ်သ္မအဲဇကုတအံဂှ်ရ။) (၅၅၀။ ၉-၃၃၆။ ၃-၂၄၇။ အစွောံ။) ပွဲမူဗ္ဗာ/ “အရှင်ဘုရားတို့၊ အကျွန်ုပ်ကား ကောသလမင်း၏သားတည်း။ ဗာရာဏသီမင်းသည် အကျွန်ုပ်တို့ပြည်ကို ယူသည်ရှိသော် မထင်ရှားသောအသွင်ဖြင့်ထွက်၍ ဤမျှလောက်သောကာလပတ်လုံး ကိုယ့်အသက်ကို စောင့်ရ၏။ ယခု အကျွန်ုပ်အဘဥစ္စာကို ရအပ်ပြီ။ အကျွန်ုပ်သည် ထိုဥစ္စာကိုယူ၍ သွား၍ ကိုယ့်နိုင်ငံကိုယူအံ့။ အရှင်ဘုရားတို့သည် **အဘယ်သို့**ပြုကြကုန်အံ့နည်း” ဟုမေး၏။ (၅၅၀။ ၃-၇၂၆။ ညောင်ကန်။) ပွဲမူအေဂံလိက်/ And thinking that with this money he would

